

...keď dostanem darček na Vianoce, no aj keď mi maminka donesie bábiku z Anglicka. **NELKA**

...keď som vonku. Ale aj kolotoče ma potešia, alebo oslava menín. **SAMKO**

...keď mi kúpia hračku transformer, ale aj keď si doma niečo vyrábam z dreva. **MATÚŠKO**

...včera bola nedeľa a ja som sa veľmi tešil, zo všetkého. **MÍŠKO**

...bol som veľmi šťastný, keď som sa vrátil domov zo školy a starký mi kúpil kolobežku. **KUBKO**

...keď sú Vianoce, keď mi rodičia kúpia vláčik, keď sa hrám so psíkom. **MAŤKO**

...keď idem na kolotoče. Ale bol som šťastný aj včera, keď sme boli v reštaurácii a mali sme hostí. **MIKHAIL**

...keď mi mamina alebo ocino niečo kúpia. Napríklad auto. **NIKO**

...keď som bola u starkých a hádzali sme si loptičku, bola som veľmi šťastná. **KAJKA**

...som veselá, keď ideme do Chorvátska, ale aj keď sa hrám so psíkom a kamarátkami na dvore. **REBEKA**

Odpovede detí z 1. S na otázku rannej komunity – Veselý pondelok.

Zvonček 2

15 rokov

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA
Zvonček je dvojnásobným držiteľom ceny Jožka Flaška za jeho vysokú úroveň
a držiteľom ceny Syndikátu novinárov

Číslo 2/ročník 9

Október 2010

Cena: 1,00 €

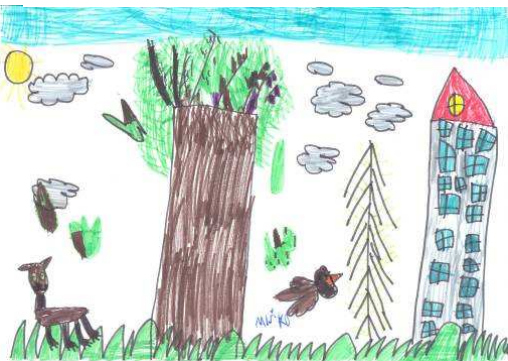
OBSAH

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy BellAmos
Str. 4-6	15. výročie SZŠ BellAmos
Str. 7	Pasovanie prvákov za rytierov pera
Str. 8	Dejepisný výlet na Sklabinský hrad
Str. 9	Mladí historici i úspešní športovci
Str. 10-11	Medzinárodný deň nenásilia
Str. 12-13	Ako prežiť školskú dochádzku
Str. 14-15	Regionálna výchova netradične
Str. 16	English Page
Str. 17	Sladká matematika trochu inak
Str. 18-20	Obyčajný deň v neobyčajnom Uruguaji
Str. 21	Okienko špeciálnej pedagogičky
Str. 22	15. výročie SZŠ BellAmos
Str. 23	Reklama
Str. 24	Niečo na záver...

Titulka

Prváčikovia pri pasovaní za rytierov pera.

Jeseň od Miška Berchika z 1.S

Kto mal a má narodeniny?

Martin Hučka	01.10.	1.SA
Boris Kráľ	02.10.	7.S
Terézia Račayová	04.10.	1.SA
Sandra Holková	09.10.	3.S
Erik P. Leclercq	09.10.	4.S
Natália Franeková	11.10.	2.SA
Emma Krištofiková	11.10.	4.S
Dorota Pokrieková	18.10.	2.S
Daniel Nosek	20.10.	1.SA
Kristína Legerská	20.10.	9.S
Cornelia S. Köles	21.10.	1.S
Matúš B. Šlichtík	23.10.	1.S
Nataša Jošková	24.10.	3.S
Kristián Demčík	27.10.	5.S

Kto mal a má meniny?

Natália Franeková	06.10.	2.SA
Boris Kráľ	14.10.	7.S
Terézia Račayová	15.10.	1.SA
Tereza Mazuchová	15.10.	7.S
Vladimíra Magyarová	16.10.	6.S
Lukáš Lencsés	18.10.	6.S
Lukáš Majerčík	18.10.	9.S
Lukáš Maťovčík	18.10.	8.S
Kristián Demčík	19.10.	5.S
Klárka Vyletelová	29.10.	1.SA
Šimon Vitkovský	30.10.	2.SA

Blahoželáme učiteľom

Narodeniny mali

Romana Vinková	14.10.
Renáta Špiriaková	31.10.

Meniny mali

Viera Mitíľová	05.10.

Súkromná základná škola
BellAmos.sk
www.BellAmos.sk
Východná 18, MARTIN

✉ bellamos@mtweb.sk ☎ 043/ 42 21 605 📠 0907 10 10 23 📞 0905 64 48

Produkčná digitálna tlač

Tlačiareň

Grafické štúdio

letáky, plagáty, katalógy,
časopisy, knihy, vizitky,
oznámenia

FORK, s.r.o., Thurzova 16, 036 01 Martin

tel.: 043 / 422 01 39

www.fork.sk

Nakoniec nám na odbore školstva sľúbili tri triedy na ZŠ Čapajevovej v Martine. Aj keď tamojšia pani riaditeľka nebola tým nadšená, odchádzali sme na prázdniny spokojní. Po dvoch týždňoch oddychu /= balenia školských vecí/ sme dostali oznam, že priestory nedostaneme, lebo tam idú triedy inej (nemenovanej) školy. Ostali sme doslova na ulici! Ešte aj dnes mi ide mráz po chrbte, keď si spomeniem na tie dni. So slzami na krajíčku som sa snažila zbaviť beznádeje, ktorá sa ma zmocnila. Takýto by mal byť koniec? – kládla som si otázku. Škola, ktorá sa úspešne rozbehla a má perspektívu a je o ňu záujem, by mala takto skončiť svoju krátku púť? Celý prípad sme zmedializovali. Zvolala som tlačovú konferenciu, prišli na ňu novinári z Pravdy, Sme, Života Turca, písali sme do Markízy, rodičia napísali petíciu na odbor školstva - všetko bezvýsledne. Ste súkromná škola, my nemáme žiadnu povinnosť, nemáme žiadne voľné priestory, starajte sa, zneli odpovede. Nie som typ človeka, ktorý sa len tak ľahko vzdáva. Mám svoju životnú filozofiu a viem, že problémy nás položia, iba keď im dáme šancu. Život ma naučil s problémami bojovať... Vždy som verila na zázraky... že sa predsa dejú. Pri obchádzaní okolitých dedín, ktoré boli naším posledným útočiskom, nám jeden rodič – pán Cabala /aj dnes mu ďakujem/ - poradil, že v Sklabíni je voľná časť škôlky. Doslova sme tam leteli. Nebola to škôlka, ale nakoniec škola a zdalo sa, že čaká práve na nás. Mali voľné dve triedy a jedáleň. Sklabiňu som mala vždy rada (dokonca som robila o nej aj svoju diplomovú prácu), ale odvtedy nedám na nich dopustiť. Dnes tvrdím, že BellAmos existuje práve vďaka týmto ľuďom, ktorí nám vyšli v ústrety a vôbec im nevadilo, že sme súkromná škola. Starosta obce Lacko Kováč, pani riaditeľka Hanka Skybová, pani učiteľka Valika, pani Vaváková (pracovníčka slovenskej sporiteľne) a mnohí ďalší... Jednoducho, nedá sa na to zabudnúť! A tak vždy budem tvrdiť, že Sklabiňa zachránila existenciu našej školy. A potom sa to opäť začalo. Maľovanie priestorov, natieranie lavíc a skriniek, upratovanie, balenie a sťahovanie. Autá z firmy Madis od Szépeovcov (Matúškových rodičov) nám previezli naše „majetky“, učitelia prestali dovolenkovať, kráľ Abecedár so ženou Katkou a priateľka Danka naopak začali dovolenkovať v BellAmose. Danka Zacharová (ktorej tri deti navštevovali našu školu) natierala s tehotenským bruškom (v ktorom si trónil náš budúci žiak Erik, dnes už gymnazista na 8-ročnom gymnáziu) staré lavice a všetci sme sa tešili na krásny nový školský rok na dedine.

pani riaditeľka Anna Thomková

🔔 Jubilejný 15. školský rok je tu, o tom, aký bol druhý školský rok BellAmos sa dočítate na stranách 4-6 a pokračovanie nájdete na strane 22.

🔔 Naši prváčikovia boli pasovaní za rytierov pera a do svojich zošitov píšú už perom, nie ceruzkou. Viac o pasovaní si prečítajte na strane 7.

🔔 Pani učiteľka Zuzka Herbrychová uskutočnila prvý víkendový dejepisný výlet na Sklabinský hrad. Viac o akcii na strane 8.

🔔 Na strane 9 si môžete prečítať názory deviatakov na Milana Rastislava Štefánika i to, ako skončili v atletickom štvorboji naši úspešní športovci.

🔔 2. október bol medzinárodným dňom nenásilia a naši ôsmaci a deviataci sa zúčastnili v kine Strojár na projekcii filmu GÁNDHÍ. Reakcie žiakov si prečítajte na strane 10 a 11.

🔔 Druháci a tretiaci zažili netradičné hodiny regionálnej výchovy v rámci projektu ESF na Šútovských vodopádoch i v Mošovciach. Viac sa dočítate na strane 14-15.

🔔 Pani učiteľka Katka Orelová začína v tomto čísle Zvončeka spomínať na svoj pobyt v Uruguaji – v ďalších číslach Zvončeka si budete môcť prečítať veľa zaujímavostí nielen o živote v Uruguaji. O obyčajnom živote v neobyčajnom Uruguaji si môžete prečítať na stranách 18-20.

🔔 Na strane 16 nájdete English Page od pána učiteľa Adama Zorkócyho.

🔔 Na strane 12 a 13 nájdete pokračovanie pravidelnej rubriky Ako prežiť školskú dochádzku.

🔔 Na strane 17 nájdete Sladkú matematiku a nové príklady.

🔔 Na strane 21 nájdete vzácne slová od špeciálnej pedagogičky Betky Gažovej v pravidelnej rubrike Okienko špeciálnej pedagogičky.

🔔 Na strane 24 nájdete vyjadrenia prváčikov o tom, kedy sú veselí.

🔔 Všetky aktuálne fotografie zo všetkých akcií v našej škole nájdete na webovej stránke školy www.bellamos.sk v sekcii Fotogaléria – školský rok 2010/2011.

🔔 V jeden krásny slnečný septembrový deň babieho leta naši prváci navštívili skanzen v Jahodníckych hájoch s cieľom spoznávať, zoznamovať sa s históriou, kultúrou, tradíciami a zvykmi našich predkov. Zavítali do starej obecnej školy, humna, vidieckych príbytkov, voziarne a kostolíka. Nechýbalo ani pomaškrtenie si na dobrotách pribalených v ruksačkách. Mal však na ne záľusk aj capko, ktorý nás všetkých rozveselil. Na obdivovanie by bolo toho ešte veľa, ale čas nám nedovolil zdržať sa dlhšie. Tak teda opäť niekedy nabudúce! **p. učiteľky Zuzka a Renátka**

Spomienky Kráľa Abecedára alebo

ako sa Mgr. Leopold Vavrčka stal neoddeliteľnou súčasťou školy BellAmos

(Jedného jesenného podvečera som prostredníctvom sociálnej siete facebook oslovila kráľa Abecedára a požiadala som ho o pár spomienok z roku, keď sa formovala naša škola a on plnými dúškami žil s ňou. A on sa svojej úlohy chopil typicky netradične a kráľovsky. Začítajte sa teda do jeho spomienok.)

Dalo by sa začať aj takto :

„My, panovník Leopold III., kráľ ABECEDÁR, panovník ABCEDELANDU, pokračovateľ tradícií umu, vzdelania, v odkaze podľa vzoru Učiteľa národov, v svojom kráľovskom sídle BellAmos, zvolávame všetkých svojich rytierov rodu mužského a rodu ženského, zvolávame svojich poddaných slobodného a slovutného povolania učiteľského... a oznamujeme všetkým ľuďom dobrej vôle, že... ”

L.V. : „Ale... čože, čože... snáď ti nestúpila sláva kráľovská do tvojej kráľovskej hlavy, panovník Leopold III. a kráľ ABECEDÁR!!!? Ty teraz nemáš zvolávať svojich kráľovských rytierov kráľa ABECEDÁRA rodu ženského a rodu mužského, tiež svojich poddaných slobodného a slovutného povolania učiteľského... aby si vydal bullu kráľovskú!!! Ty máš podľa požiadavky pani riaditeľky Prvej súkromnej základnej školy BellAmos, ktorú dala na facebook, spomínať, ako to bolo so vznikom školy, ako sa začínalo, lebo tento školský rok 2010/2011 má byť spomienkový... lebo sa blíži 15. výročie vzniku školy.”

Kráľ ABECEDÁR : „Dobre teda... ale v spomienkach ešte trochu odbočím... V apríli 2010 som sa so svojou kráľovskou manželkou Katarínou I. túlal po svete. Navštívili sme El Escorial, jeden z najvýznamnejších kráľovských palácov v Európe. Dal ho postaviť historický kolega Filip II., tiež kráľ. A tu pohľad pre bohov, čiže pohľad hodný kráľa, aj Kráľa ABECEDÁRA: niekoľko stoviek školákov, dievčat a chlapcov, v školských tmavomodrých uniformách sa na veľkom priestranstve pred palácom hralo futbal, skákali cez švihadlo, hrali sa naháňačky, schovávačky, vyčítanky.... Mali veľkú prestávku. To Filip II. ani netušil, že sa to niekedy stane. No ja viem veľmi dobre, že školákom z môjho kráľovského sídla BellAmos, patrí celý svet... Tak ako to bolo vlastne s tým začiatkom...?”

L.V. a Leopold III., Kráľ ABECEDÁR v jednej osobe :

„Ako to vlastne bolo vtedy pred 15-timi rokmi...? Mesiac augustových prázdnin sa prevažoval v druhej polovici ku koncu, schyľovalo sa už vlastne k trištvrte na jeseň... Vtedajšia a aj terajšia pani riaditeľka školy finišovala s prípravami. Začiatok školského roku klopal na dvere a na všetky okná prenajatých tried a školských priestorov. Bolo to na Základnej škole na sídlisku Ladoveň v Martine, na Ul. J. Lettricha. Všetky papiere na zriadenie súkromnej základnej školy boli na svete. Škola vznikla, bol o tom písomný záznam, priestory boli prenajaté. Len ich bolo treba upraviť a pripraviť. Celé leto, celé prázdniny sa všetko od podlahy po strop sa čistilo, maľovalo, natieralo,

Milí čitatelia môjho okienka! (dúfam, že si aspoň jeden ☺)

Rozhodla som sa, že v nasledujúcich niekoľkých číslach sa povenujem charakteristike detí, ktoré majú v škole nejaký problém, väčšinou ide o žiakov s poruchou učenia (dyslexia, dysgrafia, dysortografia, dyskalkúlia...). Rozhodla som sa tak preto, lebo často počúvam z úst detí, ktoré tento problém nemajú, urážky a nadávky na ich adresu napr. „Ty debil, idiot ...“ a podobne.

Takže tento článok píšem najmä pre týchto nadávačov, pretože im chcem povedať, že sú úplne vedľa ako tá jedľa, keďže deti s poruchou učenia nie sú vôbec hlúpe, práve naopak - IQ majú úplne v poriadku, sú múdre, šikovné, často krát aj nadpriemerné, len im niečo nejde tak dobre ako ostatným, no v niečom inom sú zasa určite lepší. **Dnes to teda bude o dyslexii...**

Dyslexia je špecifická porucha prejavujúca sa neschopnosťou naučiť sa správne čítať napriek tomu, že má človek primerané IQ, dostatočnú prípravu a správny výklad zo strany učiteľov a rodičov.

Dyslexia sa prejavuje pomalým čítaním, písaním v dôsledku zamieňania písmen, neporozumením textu, pomalým učením... takže dyslektikov treba skôr oceniť ako kárať či nadávať im, pretože potrebujú vynaložiť niekoľko krát väčšie úsilie ako my ostatní, keď si chcú prečítať 400 stranovú knihu, naučiť sa biológiu či chémiu alebo si pripraviť projekt. Možno by vám ani len nenapadlo, o koľko viac času musia stráviť nad učením doma, aby dostali jednotku rovnako ako vy ostatní.

To však ale neznamená, že každý, kto horšie číta, je dyslektik, často krát sa za nesprávnym čítaním schováva lenivosť, nedostatočná príprava, zlá výučba a pod., takže nevyhovárať sa a trénovať! ☺

A neviem, či viete, že medzi dyslektikov patrí aj množstvo známych osobností, napríklad H. Christian Andersen., Leonardo da Vinci, W. Disney, A. Einstein, H. Ford, W. Goldberg, N. Rockefeller., Q. Tarantino a ďalší. Takže - ak človek trpí touto poruchou, určite nie je menej hodnotný, menej cenný a určite si nezaslúži ponížovanie, pretože ruka v ruke s dyslexiou môže kráčať talent či genialita a teda - nemôžete vedieť, či vedľa vás nesedí budúci skvelý spisovateľ či vedec.

špeciálna pedagogička Betka Gažová

Fotografie: W. Disney, H. CH. Andersen, W. Goldberg, A. Einstein (zdroj: internet)

Tamandua

Pred obedom

Deti z mojej poobedňajšej skupinky na el patio

Agustínin krásny úsmev

Teraz čo? Okrem toho, že spev mi nikdy nešiel, žiadna pesnička ma nenapadá. Hmmm, rýchlo nejaká pesnička, hocijaká... von začalo pršať. Super. Deti s otvorenými ústami počúvajú. Prší, prší zožalo úspech, chceli ho ešte raz. Potom som zaspievala o kohútikovi jarabom a aj o tulipáne a zajacovi. Decká boli nadšené. A ja tiež. ☺

Mladšie deti už dojedli, môžeme ísť my. Jedáleň je vlastne predsiň, chodba, aj spoločenská miestnosť v jednom. Deti si samy vyberú jednu z plastových stoličiek poukladaných na sebe a usadia sa za stolom. Naberáme im jedlo na tanieriky zo spoločného „kýblika“, ktorý kýblikom naozaj je. Vypražená ryba s ryžou, nesmie chýbať majonéza, ktorú všetci zbožňujú. „Sopa“, polievka sa jedáva veľmi zriedkavo, za 4 mesiace sme ju mali len dvakrát, keď bol sviatok a jedla sa až po hlavnom jedle. Bolo to niečo ako „naša francúzska polievka“, bez zeleniny, len s cestovinou. Že bola chladná, prekážalo len mne. K hlavnému jedlu musí byť zelenina uložená na veľkej tácke, s ktorou postupne obídeme všetky deti. Ovocie, jogurt, alebo alfachor - ako dezert. (V Uruguaji sú tak neskutočne sladké jablká, že sa nimi napchávam skoro stále. Prečo si ich všetci šúpu, som nezistila...). Toto jedlo spolu s raňajkami, prípadne olovrantom pre deti, ktoré prídu poobede, je pre väčšinu z nich často to jediné, čo dostanú jesť.

Poobede idú deti znovu na „el patio“, pomaly po ne prichádzajú maminky. Tie využili tri hodiny na to, aby mohli ísť pracovať. Na materskej dovolenke môžu byť len jeden a pol roka.

Ja som tu už nepotrebná a bežím na poschodie, kde sa schádzajú malinké detičky. Agustína ma zbožňuje a už ju mám zavesenú na nohách. Zoberiem ju na ruky a zatočím. Rozkošne sa smeje a mňa už ťahajú za nohavice Viky a Belu. Pablo sa rozplače za mamou a niekto uhryzol Rodriga, ktorý sa rozplakal. Beriem ho na ruky a hladkám ho... Toto je moja skupinka dvojročných, s ktorou trávim poobedie...

pani učiteľka Katka Orelová

Viac zaujímavostí v budúcom čísle Zvončeka! ☺

šmirgľovalo, skrutkovalo, pripevňovalo a rozmiestňovalo. Aby bolo veselo, aby sa každá práca konala v potrebnom rytme, aby bola zvuková kulisa, tak z „rádiomagnetáku“ zneli dokola pesničky bratov Nedvedovcov. Okrem bratov Nedvedovcov, ktorí sa na realizácii zúčastnili étericky, sprostredkovane a bez ich vedomia, sa v plnom nasadení, dobrovoľne, cieľavedome a nezištne, finišu zúčastňovali všetci priatelia pani riaditeľky: Eugen (Faltičko), Helka (Ogureková), Katarína I. (Vakrčková), moja manželka, malá Danka (Krahulcová), veľká Danka (Andrášiková) a mnohí ďalší. A samozrejme bola zvedavosť okolia. Keďže okná boli otvorené dokorán, bratia Nedvedovci vyspevovali odušu a bez prestania, tak zvedaví dospelí s deťmi, bez detí i samotné deti chodili pod okná, len tak a pozerali sa, prehodili slovo-dve, že čo tu bude....?

Čo som v tom období robil ja?

Pedagogickú fakultu som už dávno skončil, ale skoro vôbec som neučil, dá sa povedať, že učil som veľmi málo. Pôsobil som v ozbrojených zložkách a tu som krátko a organizoval letné tábory pre deti príslušníkov. Ale vzťah k deťom som mal a mám. Tiež viem trochu kresliť, a preto som začal rozmýšľať aj nad logom školy.

Čo som ja ešte vtedy urobil?

Krajina ABCEDELAND bola vymyslená... Kráľ ABCEDEÁR tiež. Vytvoril som vláčik, ktorý viezol všetky splnené rytierske skutky prvákov, budúcich rytierov kráľa, do krajiny písmeňiek - do ABCEDELAND-u. Maľoval som na tabule, počítadlá veselé zvieratká... spomínam si na žabku a ovečku Aničku. A na červíka Egona, ten vznikol v nejakej anglickej maľovanej knihe pre deti. Ja som ho upravil. Vymyslel som a nakreslil logo školy. Názov vznikol po pracovnej dobe finišu školy, keď sme sa išli občerstviť do „Medveďa“. Napadlo ma: čo tak skĺbiť anglický názov zvončeka - bell s menom učiteľa národov Amos? A tak vznikol BellAmos. Potom som spravil výtvarný návrh - nadpis: PRVÁ SÚKROMNÁ ZÁKLADNÁ ŠKOLA V MARTINE bol vytvarovaný v tvare zvončeka, pod tým bol názov BellAmos, srdiečko zvončeka predeľovalo tieto dve slová. Pred tým som sa však pani riaditeľky Hanky spýtal, že ako je to s tým nadpisom - prvá. Vlastne to bola druhá súkromná základná škola na Slovensku. Prvá bola v Košiciach. Ale názov Prvá súkromná základná škola v Martine je ohľadom prvenstva správny. A tak som pani riaditeľke odovzdal návrh na logo aj s venovaním a právom používať ho v označení školy.

Kráľ Abecedár a pani riaditeľka pri pasovaní prváčikov

Rok druhý - 1997/1998 – Rok hľadania

Prvé prázdniny prebehli pomerne pokojne. Z riaditeľskej kancelárie sme urobili druhú triedu. Pre jej malé rozmery sme mali síce problémy s povolením od hygieny, ale nakoniec nám ho dali na jeden školský rok. Od začiatku nám bolo jasné, že naša škola v tých priestoroch môže existovať len jeden školský rok. Teda jasne nejasná perspektíva... Mali sme druhákov, vymysleli sme triedu Ferda Mravca a po prázdninovej maľovačke (samozrejme, zase v starej zostave s kráľom Abecedárom na čele) a prípravách sa mohol začať nový školský rok. Prijali sme dve nové pracovné sily - novú pani učiteľku Ľubicu Dropkovú a do školského klubu Šárku Zubercovú. Po mesiaci však Ľubka odišla na iné /finančne výhodnejšie/ miesto a Šárka začala učiť. Na miesto pedagóga voľného času sme prijali moju bývalú žiačku Romanku Poljačikovou. V tomto školskom roku začala u nás študovať aj prvá zahraničná študentka Jevgenija Morozova z Bieroloruska. Naša Žeňka, ako sme ju všetci volali, bola veľmi usilovná žiačka. Za pár týždňov ovládala slovenčinu nielen slovom, ale aj písmom. Boli sme radi, že naše jediné dievčatko, Lenka Štípalová, má k sebe kamarátku. V prvej triede bolo 13 detí. Radko Jamriška, Maľko Čief, Tomáško Hakel, Martin Hanajík, Lea Lipenská, Jarko Cabala, Tomáš Hajas, Milan Mácha, Miško Mičuda. Marek Konderla, Karolínka Katuščáková a dvojčičky Šárka a Slávka Zubercové. Poslední štyria úspešne ukončili štúdium na Osemročnom gymnáziu J. Lettricha v Martine, mnohí z nich dnes už študujú na vysokých školách na Slovensku a aj v zahraničí. Jeseň prebehla pokojne. Navštívili sme tetu zubárku Katku, dokonca aj tí najväčší bojkovia sa dali ošetriť, urobili sme výstavu jesenných plodov a začiatkom decembra k nám zavítal Mikuláš s darčekom. Na Vianoce sme zasvietili svetielko dobra a lásky vo vianočnej špirále, piekli sme vianočné dobroty a tešili sme sa na vianočnú besiedku. Zima bola slabá, viacej vody ako snehu. A tak na všeobecnú ľútosť sa lyžiarsky výcvik nekonal. Ale zato sme mali úžasný fašiangový karneval. Každý prišiel v maske - bolo to ako v rozprávkovej krajine. A predstavte si, nechýbal ani český prezident Václav Havel! Za veľkonočnú šibačku dostali chlapi malú kuriatka a rok sa už pomaly chýlil ku koncu. Prváci sa chystali na svoje pasovanie za rytierov, druháci im v tom usilovne pomáhali. Všetci v krásnych nových žltých tričkách s logom BellAmosu prevzali z rúk kráľa Abecedára rytierske dekréty. Potom sme pobalili svoje batohy a vybrali sa do školy v prírode. Celá škola! Hovorí sa, že človek sa rád vracia tam, kde sa dobre cíti. A tak sme sa opäť po roku vrátili do Krpáčova. Navštívili sme bazén v hoteli Junior, kde nám pripravil riaditeľ hotela aj malé kofolovo-sladké občerstvenie, ochutnali sme Žanetkine šišky a počúvali zvuky jej gitary, opekali klobásky, mali sme úžasné prírodné tvorivé dielne, navštívili sme Dobročský prales, viezli sme sa Čiernohronskou jednokolajkou, mali sme maškarný ples, robili sme pokusy, hľadali poklad... A záver roka sme oslávili u Maľka Koterca záhradnou slávnosťou. Vtedy sme ešte netušili, že existencia našej školy bude v lete ohrozená. Ako som už spomenula v úvode mojich spomienok, celý druhý rok existencie našej školy bol poznamenaný tým, že sme hľadali vhodné priestory pre činnosť našej školy. Vedeli sme, že p. riaditeľ Igor Libo na Gymnáziu J. Lettricha na Ladovni, kde sme zatiaľ sídlili, rozširuje svoju školu o ďalšie triedy a nám už ďalšie priestory dať nemôže. Oslovili sme takmer všetkých, ktorí nám mohli nejakú pomoc, ale bezvýsledne. (Pokračovanie na str. 22)

„Borocoto – centro educativo“ „škôlka“, v ktorej som pracovala

El maté, uruguajský národný nápoj

Keď nemajú chuť behať, hrajú sa s loptami

Bubnovanie ide deťom skvelo

Modrý dom naľavo s madonou v rohovom výklenku, tu treba zabočiť doprava, prejsť jednu „kvadru“ a som pred Borocotom. Ako prechádzam cez budovu na dvor, pobozkám sa s usmíatymi učiteľkami, objatím mi niektoré prejavujú väčšiu náklonnosť. Deti sú po raňajkách a hrajú sa na „el patiu“. Nie veľký betónový dvor ponúka uspokojenie ich chuti vyblázniť sa. Dvoj, troj a štvorročné deti behajú sem a tam, lozia po stromoch, točia sa na kolotoči, hojdajú sa na lane zavesenom na strome, šmýkajú na šmýkačke, niektoré sedia na schodoch alebo na zemi a rozprávajú sa. Idem medzi ne.

Jannete sa ešte napije maté a pôjde pripraviť telocvičňu. Penové kocky a žinenky porozkladá tak, aby sa deti mohli bezpečne naháňať, skákať, podliezať, robiť kotrmelce, spúšťať sa, liezť po rebrinách, či hrať sa s loptami. Deti to tam milujú. Majú dovolené všetko okrem udierania, sácania, ťahania za vlasy, štipania a hryzenia. Janette im to vždy pred vstupom zopakuje. (priebežne im to opakujeme aj potom, keď na to zabudnú ☺) A bláznenie môže začať. My ich podporujeme, pričom dávame pozor, aby neublížili sebe alebo kamarátovi. Obdivujem Jennetin spôsob riešenia šarvátok. Záchvat hnevu bitkára upokojí pevným objatím a hladkaním. Pobyt v telocvični končí, ľahneme si na zem, pozakrývame sa dekami, zatvoríme očka a učiteľka zaspieva krátku uspávanú. Upokojení sa môžeme premiestniť do „salónu“ (triedy)...

Posadíme si na stoličky do kruhu a každý dostane nejaký bicí hudobný nástroj. Aj prevrátené umelohmotné vedro sa považuje za bubon. Janette udáva jednoduchý rytmus a my ju napodobňujeme. Je úplne jedno, či sa nám to darí alebo nie, hlavne, že sa snažíme a máme radosť zo zvukov, ktoré vydávame (a paličkou neudrieme seba, ani kamaráta vedľa). A aj si zaspievame. Tamandua, tá je najoblúbenejšia, je to zviera, podľa ktorého sa táto skupina detí volá. Potom Janette oznámi deťom, že im zaspievam slovenskú pesničku. Ups. Dostala ma. Pomoc.

Obyčajný deň v neobyčajnom Uruguaji 18

Najprv som bývala v izbe uprostred, neskôr v tom balkóne napravo

Dani po zobudení, pije maté

Krásna uličiek Montevidea

Páčili sa mi ich školské uniformy s modrými mašľami ©

Pani učiteľka Katka Orelová je opäť na Slovensku – v BellAmose. O svojich zážitkoch z d'alekého Uruguaja sa bude s vami deliť na stránkach Zvončeka. Dnes - O obyčajnom dni v Uruguaji...

Capnem po telefóne, aby som vypla budík. 8:50..., ooooooj, ako sa mi nechce vstávať. Ešte sa na chvíľku schúlím pod tenkú perinu a dve deky. Po desiatich minútach sa pomaličky preberiem. Automaticky zapnem „laptop“, ktorý mám hneď pri posteli a odhodlám sa vstať. Zima, zima, zima, zima, zimaaaaaaa, aaaaaaaa. Rýchlo bežím do sprchy. Obsadená. Nevadí. Postavím si vodu na kávu, trošku si pri tom poskáčem, aby som sa zahriala, zalejem vložky mliekom a zahryznem do jablka. Kým si nachystám raňajky, jedna z kúpeľní sa uvoľní. (pri 12 ľuďoch, ktorí so mnou bývajú, je aj tak zaujímavé, že som na ňu nikdy nečakala viac ako 5 minút) Horúca sprcha ma zohreje. Káva, raňajky, maily a šup-šup, už treba utekať do Borocota.

Aha, práve vychádza z izby Dani. V pyžame, očká ešte zalepené. Aj on má byť na desiatu v Casa Joven. „Buen día“, zastaví sa pri mne, dá mi pusu na líčko a pokračuje pokojným krokom do kuchyne, kde si pomaly urobí tousty. Potom ich v kľude zje, oblečie sa a pôjde pozrieť na fériu. Tam si kúpi nejaký banán a potom, okolo jedenástej, v pohode príde do Casa Joven, kde nikoho ani nenapadne riešiť, že tam mal byť pred hodinou.

Jednou z uličiek Montevidea, olemovanou starými, ošarpanými, no krásnymi domami, sa ponáhľam (určite som jediná, ktorá sa ponáhľala) do Borocota. Každý deň znova a znova obdivujem krásu a pokoj tých uličiek. Za 20 minút prejdem štyrikrát hore a štyrikrát dolu kopcom. Takmer všetky ulice stúpajú a klesajú, sú paralelné a rovnako stúpajúce a klesajúce ich pretínajú. Míňam pani, čo umýva chodník, na rohu stojacich fajčiacich obchodníkov, pozdravila sa mi a ešte dlho cítim na sebe ich pohľady. Biele šatové uniformy s veľkými modrými mašľami bežiacie cez cestu zo školy do telocvične, ľudí mávajúcich na omni (autobus) a asi 4 túlajúcich sa psíkov. Psík, veľký alebo malý, neublíži vám, túla sa po ceste (možno patrí jednému z bezdomovcov), je tak zvyknutý na premávku, že autám dáva prednosť a chodcov si nevšima.

7 Pasovanie prvákov za rytierov pera

Kráľovský oznam

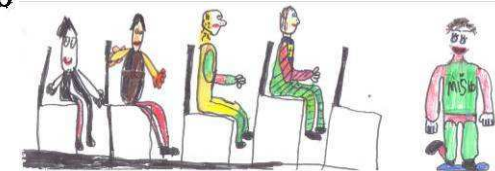

Na známosť sa všetkým dáva táto mimoriadna správa: **dňa 30. septembra 2010 po úspešnom zvládnutí prípravného obdobia udelila Kráľovská rada Abecedelandu a pani učiteľky Renátka a Zuzka všetkým našim prvákoviom hodnosť:**

„Rytier pera“.

Od tohto dňa môžu používať pero vo všetkých zošitoch.

Srdečne blahoželáme a prajeme veľa úspechov!

Najviac sa mi páčilo, ako nás pasovali, fotili a ako sme sa podpisovali.

Terezka R.

Prekvapilo ma, že som mala s kamarátkou rovnaké pero. **Lili K.**

Rád píšem perom, teraz s ním už môžem písať aj v škole. **Samko F.**

Páčilo sa mi, ako sme kľáčali, keď nás pasovali, mal som z toho dobrý pocit. **Jakubko H.**

Páčilo sa mi kľáčanie na vankúšikoch a to, že som prvýkrát mohol písať perom. **Miško B.**

Naši šikovní prváci počas prípravného obdobia dokázali, že sa vedú popasovať s písaním prvých čiar a tvarov, zoznámili sa s písmenkami, ktoré hravo spájajú do slabík. Aj v matematickej ríši čísel sa im darí veľmi dobre. Týmito skutkami sa zaslúžili o získanie titulu „rytier pera“. Prajeme im, aby ich perá vždy krásne a správne písali a machuliek nech sa im pritrafí čo najmenej!

triedne učiteľky: Zuzka Kováčová a Renátka Špriaková

Prváčikovia - rytieri pera

No fakt, obnovená premiéra víkendoviek vyšla na výbornú... Aj keď sme sa zišli v menšom počte (Paulínka, Viktorka, Jakub, Kristián, Martin a Samo + pani riaditeľka, pani učiteľka Herbrychová a Matka), nálada bola skvelá, podobne ako sprievodca po Sklabinskom hrade Michal Svateník. Ten o hrade a jeho histórii (a tiež súčasnosti) rozprával neskutočne zanietene a zaujímavo, a tak aj tí, ktorí už boli na hrade niekoľkokrát, odchádzali s novými pikoškami... Sobotné dopoludnie však nebolo len o dejepise a zemepise, ale najmä o vzájomnom spoznávaní sa... A to vyšlo na výbornú. Tak kto ide s nami nabudúce?
pani učiteľka Zuzka Herbrychová

Na Sklabinskom hrade som bola veľa krát, ale až po tejto exkurzii som sa dozvedela podrobnejšie informácie o hrade. Vďaka pánovi Svateníkovi som sa dozvedela o histórii Sklabinského hradu a jeho význame v danom období. Pri tejto príležitosti sme nadviazali spoluprácu, ktorú by sme chceli využiť v budúcom školskom roku pri slávnostnom pasovaní prváčikov do krajiny Abecedelandu. Smutná som bola z toho, že nadšenie ľudí, ktorí na hrade dobrovoľne pracujú, nie je podporované príslušnými úradmi, ktoré by mali bojovať za záchranu historických pamiatok.

pani riaditeľka Anna Thomková

Veľmi sa mi páčilo na hrade, najviac schody. Dozvedela som sa veľa z histórie Sklabinského hradu.

Paulínka Žumárová, 6. S

Ráno sme sa stretli na autobusovej stanici a išli sme na výlet na Sklabinský hrad.

Najviac sa mi páčila prehliadku hradu a múzea.

Viktorka Richterová, 6. S

Na Sklabinskom hrade som videl peknú vežu, prešli sme okolo hradu, cez prvé a druhé nádvorie a odtiaľ úplne hore na hrad. Veľmi sa mi to páčilo.

Samo Mat'ovčík, 5. S

Na Sklabinskom hrade sme boli s pánom sprievodcom. Videli sme väznicu, strážnu vežu a kaplnku, z ktorej sme videli na cestu. Po prehliadke sme sa mohli prejsť po areáli hradu – videli sme komíny, preliezali sme cez diery a prešli sa okolo hradu. Najviac sa mi páčil záver prehliadky, kedy sme sa mohli sami poprechádzať po okolí a popozerať si hrad.

Kristián Demčík, 5. S

Na Sklabinskom hrade nás už čakal jeden milý ujo, ktorý nám veľa rozprával o hrade. Išli sme okolo paláca a odtiaľ hore. Tam sme prišli k prvému nádvoriu, oproti ktorému bola kaplnka. Potom sme vyšli hore na hrad a ujo nám začal rozprávať o kuchyni, potom sme išli strmými schodmi dolu. Neskôr nás zaviedol do múzea, kde boli dvaja psíkovia. Videli sme tam, aké boli kedysi hrnce, čo bolo na hrade, erby a rôzne historické veci. Najviac sa mi páčili erby z múzea.

Martin Bažlekov, 5. S

Tak, najprv mená frajerov, ktorým sa neťažilo precvičiť si mozgové závitky, prekonalu svoju pohodlnosť a zvládli príklady z predchádzajúceho kola. Sú to: Róberta Kutlíková z 9.S, Lukáš Lencsés zo 6.S, Martin Juraj Šutovský zo 6.S, Alexandra Blizniaková z 5.S, Martin Bažlekov z 5.S, Sárka Kušnierová z 5.S a Majka Krakerová z 5.S.

Riešiteľov chválím a odmeňujem okrem iného aj sladkosťou (ako inak v Sladkej matematike? ☺).

Správne odpovede príkladov z predchádzajúceho kola:

- 1.) Papier je prepichnutý 32 krát.
- 2.) Na farme chovajú 15 sliepok, 30 moriek, 6 prasiatok a 4 kravy.

Zadanie príkladov:

1. **Príklad:** Záhradník má **veľký sud** s dažďovou vodou pri prvom kríku ríbezlí a **plechové kanvice**. Z jednej kanvice poleje **3** kríky. Kríky sú zasadené v rade za sebou s pravidelnou medzerou **140 cm**. Akú vzdialenosť prejde záhradník pri polievaní **12 kríkov** ríbezlí, keď svoju cestu začne a skončí pri sude s vodou?

2. **Príklad:** Na lavičke sedia **4 chlapci**.
 - Peter tvrdí: „**Nesedím na kraji**“.
 - Rudko upresňuje: „**Paľko je niekde po ľavej ruke, Ondrej niekde po pravej ruke**“.
 - Ondrej dodáva: „**Peter vedľa mňa nesedí**“.

Zapíš rozsadenie chlapcov od ľavého kraja.

Na vaše správne odpovede sa teší pani učiteľka Majka Debnárová.
(do 20. novembra 2010)

Hi kids!

We are meeting here again. What's new in your life? Not much over here...Autumn-Fall is showing its best colours and shades. Some of you work in gardens or yards. There are loads of leaves all over the ground, vegetables need to be pulled out, temperatures are quite low and dangerous for plants and crop, freezing point is here. Interesting fact is that during daytime temperatures are nice, pleasant, almost warm. But remember, as soon as sun goes down or you are in the shade, there is cold. So be careful, don't take your jumpers, sweatshirts off. Coughing, running nose, fever and sore throat is not good. That's why is so easy to be ill because of these big differences between sun and shade. All right, that's enough, let's party! If you look at the calendar, there are 3 party-ends every month. First one is Halloween, the end of October. Then we have Thanksgiving day, which is typical american holiday, always the last Thursday in November. And the last one is the biggest of all – Christmas, I'm sure you know the dates. Halloween is wild party when people and children dress up to various costumes, usually ghosts, skeletons, witches or grim reapers. Houses, streets are decorated with carved pumpkins, spider webs all sizes. Adults often have costume parties in pubs or discobars. Even we enjoy this holiday at our school, there is disco in the afternoon. So get dressed and I'll see you at the party...

Adam Zorkócy

*„Som Slovák
telom
i dušou –
neznám
lásky
polovičatej!“*

M. R. Štefánik

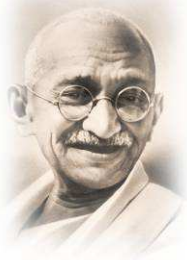
Niet nad pocit, keď sa ako učiteľ vznášate počas vyučovania v oblakoch... Nemožné? Ale nie, aj záranky sa dejú. Jeden takýto sa stal 12. 10. 2010 na hodine dejepisu v 9. S (áno, na hodine dejepisu, v 9. S). Na začiatku bola úloha: Stretli ste sa so Štefánikom... a čo bude ďalej? Príšte o svojom stretnutí, rozprávajte, šírte ďalej svoje dojmy, pocity – tak, akoby ste sa s ním naozaj stretli. Stretnutie v škole bolo najprv len virtuálne, prostredníctvom videofilmu a prezentácií – tie však boli také presvedčivé, že deviataci čoskoro pochopili, že Štefánik nie je len ten chlapík na 5000 – korunovej bankovke... A tak sa doma vrhli na štúdium ďalších materiálov, ktoré im odhalili ešte viac. Na hodine tak mnohí predstavili precízne spracované rozhovory - portréty Milana Rastislava Štefánika, ktoré nešli po povrchu, po ľahko zistiteľných informáciách. Ocitli sme sa na začiatku 20. storočia, v Prahe aj v Košariskách, pýtali sa Štefánika na jeho pocity pri odchode z bratislavskej školy, pri vyhadzove z domova, prežívali smútok pri páde lietadla, rozmyšľali nad tým, kde Štefánik bral na všetko sily, akoby sa odvíjal jeho ďalší život, nebyť nehody... Celá hodina bola jednou veľkou diskusiou o tejto osobnosti: „...a keby som sa naozaj stretla so Štefánikom, nezmohla by som ani na jednu otázku, len by som mu dala najavo, že som hrdá na to, akú osobnosť sme mali na Slovensku...“

Páni politici... toto je vlastenectvo!
pani učiteľka Zuzka Herbrychová

XVII. ročník Športového štvorboja konaného z príležitosti Dní športu a olympijských ideálov

Dňa 6. 10. 2010 sa niektorí žiaci našej školy spolu s pani učiteľkou Ad'kou Lepišovou zúčastnili športového štvorboja, kde súťažili v 4 disciplínach: šplh na tyči, skok z miesta znožmo, plávanie a vytrvalostný beh. Prvé miesto si odniesla Liliánka Kováčová z 1. S, Rasťo Malko zo 7. S a Pablo Egrecký z 3. S. Na druhom mieste sa umiestnila Olivka Macíková z 2. S, Adamko Holečka zo 4. S a Maťo Bukva z 9. S. Tretie miesto patrilo Samkovi Schovancovi z 2. S a Terezke Mazuchovej zo 7. S. Všetkým víťazom gratulujeme a ďakujeme za reprezentáciu našej školy! Veríme, že naši športovci budú úspešní i nabudúce!

V súvislosti s medzinárodným dňom nenásilia (vyhláseným v roku 2007 na počesť indického politika a mysliteľa Mahátmu Gándhího) mesto Martin s ďalšími organizáciami pripravilo viacero podujatí. Ich cieľom bolo priblížiť osobnosť a poslanstvo Gándhího a zmysel Dňa nenásilia. 1. októbra 2010 sa naši žiaci ôsmeho a deviatego ročníka zúčastnili na premietaní životopisného filmu GÁNDHÍ v kine Strojár v Martine. To, aké pocity prežívali, sa môžete dozvedieť z ich názorov.

GÁNDHÍ

Písal sa deň 1. október 2010. Možno sa mnohým zdal ako každý iný, no verím, že v mnohých srdciach horeli city. Slovmi sa to dá len ťažko opísať, ale rečou ľudí sa to písalo Svetový deň nenásilia. V tento deň sa začal písať príbeh prostého chlapca z Indie, chlapca s obrovským srdcom a neobyčajným cítením. Tento „dar z neba“ dostal krásne meno: Gándhí. A práve vtedy sa začal písať príbeh príbehov, ktoré srdcia mnohých poznačil množstvom tak obrovskej lásky, mieru, dobra, no i utrpenia, nenávisti, krutosti... Tento dlhý príbeh, plný tak horúcich citov, sa len ťažko opisuje ľudskou rečou. Ako sa hovorilo vo filme: Neexistuje film, ktorý by dokázal opísať celý život tohto tak dobrého a srdečného, nemôžem povedať človeka, pretože to bola bytosť, ktoré si zaslúži vznešenejšie meno než človek. Dobré srdce tohto chlapca – muža bilo prikrátke a nezaslúžil si tak krátko žiť, no možno tam hore si to určite zaslúžil viac. Táto tak dobrá bytosť sa zaslúžila za toľko dobrých vecí, no hlavne za nenásilie a konečnú slobodu Indie. Ujo Gándhí, ako som ho nazvala, videl presadenie slobody ako prvý v nenásilí. To bol okamih, kedy konečne bytosť, ktorá kráčala po zemi, presadila tento tak múdry spôsob plný dobra i krutosti. Gándhí bol obrovský „človek“ s ešte väčším srdcom. Priznám sa, že počas filmu som cítila stekať horúce slzy, neubránila som sa cíteniu, ktoré bolo v tomto filme tak silné. Jeho obrovské srdiečko prestalo biť priskoro, keď sa stal obeťou útoku človeka, ktorý, cítim, nevedel, čo robí. Po poslednom výdychu zahalil celý svet závoj tak silného a veľkého smútku, vďaka, sĺz a modlitieb. Snažil sa nájsť kľúče k našim srdciam a odomknúť v nich ten poklad, čo ľudské srdce skrýva. U mnohých sa mu to podarilo, no niektorí mu svoje srdcia neotvorili. Priala by som si za všetkých, myslím, že aj za uja Gándhího, odomknutie všetkých srdiec, aby už len rozdávali nekonečnú lásku, mier, dobro na počesť tohto, odvážim sa ho nazvať – anjela. Pána Gándhího sprevádzalo do neba veľmi veľa ľudí, ja len dúfam, že našiel svoj zaslúžený odpočinok. Za to všetko, čo pre nás spravil, neexistuje slovo, ktoré by vyjadrilo tak obrovskú vďaka. Ujo Gándhí dokázal, že rečou srdca, dobra, mieru, lásky a nenásilia všetci spolu – bratia a sestry, dokážeme oveľa viac než zovretou päťou plnou nenávisti a zla. Hoci ho už nemôžeme vidieť, navždy bude žiť v našich srdciach! Buď zmenou, ktorú chceme vidieť!

Lenka Búchalová, 9. S

Mal som z toho rôzne pocity. Najhoršie bolo, keď zabíjali ľudí kvôli tomu, že chceli vlastnú politiku.

Lukáš Majerčík, 9. S

V Mošovciach som bola prvý raz. Videla som kaštieľ, z ktorého je teraz hotel. Bol veľmi pekný. Potom sme boli na návšteve v pekárni, kde nám ujo a tety ukázali, ako sa pečú rožky, chlieb a celozrnné žemle. Prezreli sme si aj kostol, park a okolie. Na záver výletu sme si zašantili na hojdačkách a zahrabávali sme sa do lístia. Bol to super výlet!

Sandra Holková, 3. S

Boli sme v Mošovciach. Veľmi sa mi tam páčilo. Ako prvé sme tam navštívili Múzeum Jána Kolára. Videli sme tam, ako sa kedysi vyrábala smotana. Bol tam starodávny nábytok. Potom sme išli do kostola. Po prehladke sme išli do pekárne, kde sme videli výrobu pečiva. Zastavili sme sa aj v kaštieli, kde je v súčasnosti hotel.

Ad'ka Benešová, 3. S

Spoznávanie Šútovských vodopádov

Naša vlasť je krásna... Presvedčili sme sa o tom aj my, v piatok 8. 10. 2010. Ranná hmla sa rýchlo rozplynula, slniečko príjemne hrialo a my sme mohli kráčať dlhou dolinou neďaleko malebnej dedinky Šútovo. Farebné listy všade naokolo boli dôkazom mocnej pani jesene. Cestou sme si občas oddýchlili pri náučných tabuliach, z ktorých sme zistili, ktoré zvieratá a rastliny tu majú svoj domov. Na konci našej cesty nás čakal prekrásny vodopád. Pohľad naň bol nádherný. Padajúca voda z veľkej výšky nás všetkých očarila. Usadení na kameňoch a koreňoch stromov sme s veľkou chuťou spapali dobrú desiatu od maminky. Na pamiatku z tohto výletu sme si urobili aj viacero fotiek. Cesta naspäť nám ubehla veľmi rýchlo. Ani sme sa nenazdali a už sme sedeli v autobuse. Ešte dlho budeme na tento krásny výlet spomínať.

Žiaci II. S, II. SA, IV. S a pani učiteľky Martuška S., Lucka Š. a Majka M.

Európska únia
Európski sociálny fond

Operačný program
VZDELÁVANIE

Agentúra
Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR
pre štrukturálne fondy EÚ

V rámci projektu *Inovativnosťou zvyšujeme efektívnosť vzdelávania*, ktorý v roku 2009 schválila Súkromnej základnej škole BellAmos Agentúra Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR pre štrukturálne fondy so spolufinancovaním z Európskeho sociálneho fondu a Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, ktorého cieľom je zavádzanie reforiem a inovatívnych metód do vyučovacieho procesu, skvalitnenie výstupov v rámci vzdelávania a zavedenie konštruktívneho spôsobu výučby v predmetoch matematika, dejepis, mediálna výchova a regionálna výchova, žiaci druhého a tretieho ročníka absolvovali inovatívnu hodinu regionálnej výchovy pri spoznávaní Šútovskeho vodopádu a histórie obce Mošovce. To, ako sa deťom páčilo na netradičných hodinách, prezradia názory detí.

Spoznávanie obce Mošovce

Z histórie Mošovciac: ležia v okolí Veľkej Fatry, Ostrej a Drienku. Kráľ Ondrej daroval Mošovciam titul kráľovské mesto, lebo malo 15 cechov – napr. čižmári, kožušníci. Názov Mošovce je odvodený od istého Mojša – neskôr ho vlastnil rod Révajovcov. Cez obec preteká rieka Mošovka, je tam kaštieľ, 9 metrová studňa, písáreň, anglický park, Kollárov rodný dom, múzeum remesiel, evanjelický a katolícky kostol.

Dňa 12. 10. 2010 sme boli na výlete v Mošovciach, kde sme videli 2 kostoly – katolícky a evanjelický. Videli sme tam aj rodný dom Jána Kollára. Veľmi sa mi páčilo v anglickom paru. V mošovskej pekárni nás občerstvili chutnými rožkami. Výlet sme ukončili v kaštieli, v ktorom sa nachádza obradná sieň. V minulosti tam žila grófká, ktorá písala zaľúbené listy.

Rebeka Sákalová, 3. S

Mošovce sú nádherná dedina. Boli sme v pekárni, videli sme aj kysiareň, pece a ako sa pletú vianočky. Najviac sa mi páčilo, že sme sa neučili. Už sa teším na ďalší výlet.

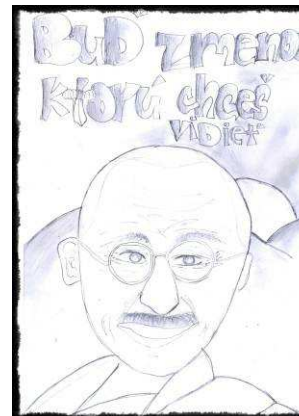
Hari Bednár, 3. S

V Mošovciach sme videli sochu Jána Kollára, anglický park, evanjelický a katolícky kostol, Múzeum remesiel. Páčil sa mi hotel, kde grófká písala zaľúbené listy. Nakoniec sme boli v pekárni.

Anitka Paulíni, 3. S

Počas návštevy Mošovciac som sa dozvedela veľa zaujímavých vecí z našej histórie. Najviac ma zaujal Kollárov dom, v ktorom býval Ján Kollár. Dožil sa 55 rokov, počas ktorých sa naučil až osem jazykov a šesť remesiel. Spolu so spolužiakmi sme navštívili aj Múzeum remesiel, kde sme mohli vidieť pracovné nástroje, s ktorými ľudia kedysi pracovali, napríklad čižmári. Taktiež sme videli oblečenie, ktoré nosili ľudia v minulosti. Záver našej prehliadky Mošovciac sme strávili v anglickom parku.

Nataška Jošková, 3. S

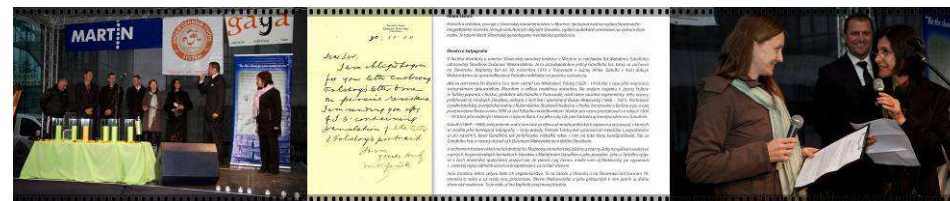
MAHÁTMA GÁNDHÍ

Keď sme 1. 10. 2010 boli v kine Strojár na filme Gándhí, tak najprv som nevedela, že čo mám čakať, ale keď som zistila, že film má 3 hodiny, tak som sa zhrozila. Potom, keď sme to začali pozeráť, tak ma to dosť zaujímalo, ale vadilo mi, že niektorí žiaci tleskali. Dostalo ma to, že Gándhí mal cieľ a odhodlane šiel za ním. Vadilo mi na tom filme to, že Gándhí za naplnenie svojho sna by dal všetko, aj vlastný život. Veď človek nie je dokonalý. Bolo to zaujímavé, ako sa ľudia menili, keď Gándhí priniesol niečo nové, nejaký nový plán. Bolo to fajn, ale trochu som sa tešila aj na to, že tam bude niečo z jeho detstva, lebo sme sa v škole o tom rozprávali a vyzeralo to zaujímavé. Ale aj to, o čom bol film, bolo zaujímavé. Ďakujem, že som sa mohla na tom zúčastniť.

Róberta Kutlíková, 9. S

Napriek veľkej dĺžke filmu sa mi to páčilo. Film som pochopil. Bol príjemný a v niektorých scénach aj dojmavý. Pri príležitosti medzinárodného dňa nenásilia, ktorým si svet každoročne pripomína odkaz Mahátmu Gándhího, duchovného vodcu Indov a bojovníka za ich nezávislosť, zavítala do Martina indická veľvyslankyňa n Slovensku, Jej Excelencia Homai Saha, ktorá sa stretla s primátorom Martina, navštívila Slovenskú národnú knižnicu a na Divadelnom námestí pozdravila všetkých prítomných Martinčanov. Zo SZŠ BellAmos posielame jedno veľké ĎAKUJEME pánovi Milanovi Šišmišovi za to, že sme si v tento deň mohli aj my priblížiť obrovské poslanstvo, ktoré Mahátma Gándhí zanechal celému svetu.

Matúš Juraj Martinček, 9. S

UČITELIA

TEHOTNÁ

Potešia ju pohľadnice, kalendáre s obrázkami batoliat a fľaša uhoriek. Lahko ju rozosmeješ, rozplačeš, urobíš smutnou, popudíš. Dobré známky rozdáva plnými hrstkami. Má opuchnuté nohy a pri chôdzi sa kníše. Po vyučovaní na ňu čakáva manžel alebo matka, najmä keď je vonku klzko. Akonáhle sa zotaví po pôrode, obchádza triedy s albumom fotografií novorodenca, manžela a ďalších členov rodiny.

ČUDÁK

S ostatnými učiteľmi nemá nič spoločné. Dokonca ani nevyzerá ako učiteľ (pochádzajúci z tejto planéty). Hovorí inak, chodí inak, učí inak. Pretože nemá rovnako zmýšľajúcich kolegov, býva osamelý. Čudáci sa objavujú i medzi žiakmi. Obvykle sa dajú ľahko odhaliť.

UČITELIA

SUPLOVANIE

Príjemný zovňajšok, pekná postava (výška 180 cm, váha 57 kg, cez prsia 105 cm, v pase 60 cm a cez boky 85 cm), zväzda každého počnúc riaditeľom, cez kolegov, rodičov, žiakov až po fikus a luster. Nápadne sa oblieka. Má rada komplimenty a lichotenie. Keď si získa celú školu, odchádza, pretože sa vracia učiteľ, ktorého zastupovala. Potom všetci s výnimkou Fifleny a Manekynky trpia.

HYPOCHONDER

Poznáš ho podľa kruhov pod očami a tašky s najnutnejšími liekmi. Keď nie je na nemocenskej kvôli zápalu pľúc, búšeniu srdca alebo zlomenej nohe, potom je na nemocenskej aspoň kvôli chrípke alebo nachladnutiu. Má alergiu na prach, kriedu, špongiu a najviac na žiakov. Je vhodný na suplovanie.

